

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 31. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056624256.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

Titus fornam, hvorledes de ydre Sanser skærpedes, — hans Øjne saa' længere og lagde Mærke til Farver, de ellers aldrig skelnede fra hverandre. Han saa' paa Havets vide uendelige Palet, hvor Solen havde henslængt sine Farve-Skalaer fra det lyseste blændende Hvide, fra det skæreste funklende Guld til alle de utallige Nuancer af Sølv og Bronze, af lyserødt Blod og Blaat i anløbne Staalfarver. Det var som et Mylr af Fiskeskæl, der glimter, slukkes og tændes paany ved Fiskens mindste Drejning i Vandet.